

Питамо се, пред домаћом и свјетском јавношћу, може ли и умије ли предсједник државе Црне Горе, водити политику, правити планове и анализе – а да при том не узима у уста Цркву?

Будући да се ради о декларисаном атеисти и човјеку који је у више наврата показао да не познаје и не разумије црквени поредак ни улогу Цркве у друштву и историји, зар не би било боље да буде досљедан таквим својим свјетоназорима и да своју политику води мимо црквених тема?

Ђукановићено бављење Црквом уморило црногорске грађане и ништа добро није донело никоме

Сматрамо да је његово бављење Црквом уморило црногорске грађане и да ништа добро није донијело никоме. Да се ради о персоналним духовним и интелектуалним лутањима једног човјека, то никада не би била тема црквених јавних саопштења. Јер, таквих лутања и тумарања има на све стране и у многим животима. Али како се ради о политичару који на разне начине утиче на животе и одређења одређеног броја грађана, и како је ријеч о институцији која треба да буде гарант чувања демократских стандарда, – не можемо да прећутимо његове исказе надојене нетрпељивошћу и лажима.

Од првих комунистичких убјеђена, чијих се најрадикалнијих елемената до данас суштински није одрекао, па до налагана бадњака и цјеливана крстова и ћивота; затим преко отвореног омаловажавања најсветијих црквених обреда и увреда на рачун црквених скупова; па опет до недавног именована Цркве “мајком” а онда истовремених исказивана бестидних лажи о наводном учешћу свештенства у ратним злочинима у ратовима 90-тих. Такву промјену расположења и увјерена према једној те истој институцији не памти историја.

А те лажи, ничим доказиве и ничим објашњиве предсједник Ђукановић је изрекао у истој емисији у којој је више пута казао како му требају бројни докази да би повјеровао у оптужбе тужилаштва према људима који су већ у затвору! А о свештенству лаже а да не трепне. Као да свештеници немају морал, достојанство и породични углед – и сва она људска својства о којима суптилно брине када су у питању најновији притвореници спушког затвора.

“Онај ко се олако одредјелио да доведе у питање морални лик јавних функционера, без довољно оправдане сумње, не може рачунати да и убудуће обавља тај свој посао... а такво поступање заслужује и кривичну одговорност”. Све је ово синоћ рекао Ђукановић, превиђајући да је доста сликовито описао сам себе када опањкава и без и једног јединог доказа доводи у везу свештенство Цркве са политичким пројектима и ратним злочинима.

(Митрополија црногорско-приморска)